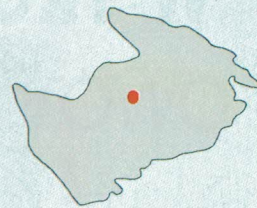

Biuletyn Rady i Zarządu Gminy Szczutowo

Ziemia Sierpecka

Znad Szczutowskiego Jeziora

Grudzień 2000

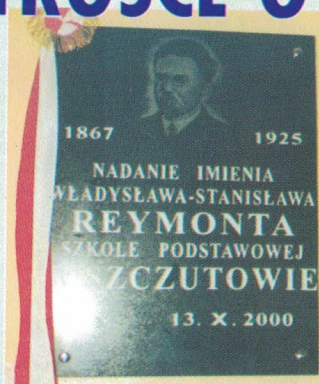
Nr 4

W numerze:

- 10 lat samorządowej Gminy Szczutowo
- Nadanie imienia Władysława Reymonta Szkole Podstawowej w Szczutowie
- Gminne obchody Święta Niepodległości w Gójsku

*Najlepsze życzenia
Z okazji Świąt Bożego Narodzenia
i przełomowego Nowego Roku
od Zarządu i Rady Gminy Szczutowo*

W TROSCE O OŚWIATĘ I WYCHOWANIE

Budynek Szkoły Podstawowej w Szczutowie mieści także Gimnazjum. W niedalekiej przyszłości przy Szkole zostanie wzniesiona nowoczesna hala sportowa dzięki zaangażowaniu radnych, nauczycieli i rodziców.

Gójsk - Szkoła Podstawowa i Gimnazjum działają zgodnie pod jednym kierownictwem w wyremontowanym budynku.

GMINNE OŚRODKI ZDROWIA

Ośrodek Zdrowia w Szczutowie

Ośrodek Zdrowia w Gójsku

JUBILEUSZ 10LECIA

SAMORZĄDOWEJ GMINY SZCZUTOWO

I KADENCJA 1990-1994

Budżet gminy **SZCZUTOWO** w latach 1990—1993 kształtował się następująco:

1. DOCHODY

w mln zł

Wyszczególnienie	1990	1991	1992	1993
a) dochody ogółem	3100,0	3809,0	6318,0	8471,2
b) dochody własne	—	1171,0	2801,0	3898,8

2. WYDATKI

w mln zł

Wyszczególnienie	1990	1991	1992	1993
a) wydatki ogółem	3084,0	3651,4	6348,0	7590,6
b) wydatki inwestyc.	—	—	781,0	1463,5

3. ZASTOSOWANE ULGI W DOCHODACH WŁASNYCH

w mln zł

Wyszczególnienie	1990	1991	1992	1993
a) ulgi	—	—	80,8	220,4

Od lewej: Józef Topolewski - członek Zarządu, Marianna Badaczewska - Skarbnik Gminy, Jakub Smółczyński - Wójt Gminy

ZARZĄD GMINY:

1. Jakub Smółczyński — Przewodniczący
2. Józef Topolewski — Z-ca Przewodniczącego
3. Tadeusz Kozłowski
4. Bronisław Śmigieński
5. Zbigniew Falkowski
6. Adam Murawski

RADNI:

1. Krzysztof Ratuszny — Przewodniczący
2. Bartłomiej Bukowski — Wiceprzewodniczący
3. Bronisław Śmigieński
4. Tadeusz Kozłowski
5. Józef Antczak
6. Janusz Andrzej Zieliński
7. Adam Murawski
8. Zbigniew Falkowski
9. Kazimierz Bieńkowski
10. Witold Marian Płochocki
11. Juliusz Gorzkoś — Delegat Sejmiku
12. Krzysztof Regulski
13. Bożena Elżbieta Szymańska
14. Ryszard Jeżewski
15. Józef Topolewski
16. Joanna Zdziebłowska
17. Wincenty Smółczyński
18. Włodzimierz Mazurowski

WÓJT JAKUB SMÓLCZYŃSKI O SWOJEJ GMINIE:

— Czy udany start?:

„Z mojego punktu widzenia odpowiedź jest twierdząca. Podstawą takiej odpowiedzi jest fakt, już pełnego zrozumienia w Samorządzie i coraz szerszych kręgach społeczeństwa, idei samorządu — zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej. Szkoda tylko, że ta pierwsza kadencja kończy się w momencie, gdy efektywność działań jest pochodną dojrzałości Samorządu. Praktycznym wyrazem tej opinii są trafne decyzje, które między innymi zapewniły: oddanie do użytku nowego budynku administracyjnego Urzędu Gminy, wybudowanie 4 km wodociągu w Bliznie, powstanie ujęcia wody i hydroforni

umożliwiające wybudowanie w 1994 roku 15 km wodociągu w Gójsku, wykonanie kapitalnego remontu remizy OSP w Szczutowie, wybudowanie 1000 mb drogi asfaltowej w Podlesiu i Szczutowie, 1,5 km drogi żwirowej Podlesie-Grądy oraz 4,5 km do Słupi, utworzenie i uzbrojenie osiedla mieszkaniowego w Gójsku, wychodzenie naprzeciw rozwojowi przedsiębiorczości poprzez aktualizację planu zagospodarowania przestrzennego gminy, opracowanie koncepcji budowy oczyszczalni ścieków i gazociągu.

Trudność jest jedna — zbyt mały budżet, aby skutecznie służyć ludziom — aby szybciej tworzyć i udoskonalać infrastrukturę gminy”.

II KADENCJA 1994-1998

RADNI RADY GMINY 1994-1998:

1. Andrzej Tylus - Przewodniczący
2. Zuzanna Bońkowska -
Wiceprzewodnicząca
3. Tomasz Jeżewski - Delegat do Sejmiku
4. Roman Bednarski
5. Leszek Jan Bieńkowski
6. Lucjan Goździkowski
7. Edmund Andrzej Górecki
8. Zdzisław Tadeusz Grudziński
9. Józef Kopyciński
10. Stanisław Kopyciński
11. Roman Mosakowski
12. Adam Andrzej Murawski
13. Grzegorz Piszcz
14. Kazimierz Sokołowski
15. Adam Stanisław Stasiak
16. Bożena Elżbieta Szymańska
17. Stanisław Topolewski
18. Rajmund Ziółkowski

Budżet gminy **SZCZUTOWO** w latach 1994-1997 kształtował się następująco:

DOCHODY

Wyszczególnienie	1994	1995	1996	1997
dochody ogółem	10.713.657	1.522.271	3.538.510	4.006.114
dochody własne	2.000.861	449.761	373.430	543.204

WYDATKI

Wyszczególnienie	1994	1995	1996	1997
wydatki ogółem	10.659.674	1.583.671	3.781.956	4.002.965
wydatki inwestycyjne	2.017.000	539.847	1.436.982	989.197

ZASTOSOWANE ULGI W DOCHODACH WŁASNYCH

Wyszczególnienie	1994	1995	1996	1997
ulgi	726.953	106.297	126.896	132.338

WÓJT JAKUB SMÓLCZYŃSKI O SWOJEJ GMINIE:

„Zgodą male rzeczy wzrastają, niezgodą największe się rozpadają” - parafrazując to łacińskie porzekadło stwierdzam, że **dokonania drugiej kadencji zawdzięczać należy społecznej aprobachie decyzji Samorządu odnośnie priorytetów działań** w poszczególnych latach.

Pojęcie zgody występuje więc na styku społeczeństwo - samorząd, ale i wewnątrz samorządu. Poza społecznie nośnymi decyzjami warto zauważyć niezmienną rolę składu osobowego Samorządu w całej kadencji.

Sukcesem największym uznać trzeba zbiorowy rozsądek i wewnętrzny spokój społeczeństwa i Samorządu Gminy jako warunek konieczny osiągnięcia innych materialnych sukcesów.

Chlubą tej kadencji jest niewątpliwie oczyszczalnia ścieków z kanalizacją w m. Szczutowo. Zastępuje na takie miano, bo działa bez zarzutu i ochrania piękne 100 ha Jezioro Szczutowskie, bo dzięki mądrości mieszkańców Szczutowa 98% posesji posiada przyłącza kanalizacyjne/192 szt./, bo powstała w rekordowym tempie/2 lata/, bo jest inwestycją najdroższą /20 mld zł./.

W pełni w organizacyjne ramy udało się ująć wodociągowanie wsi. **Dwa istniejące ujęcia wody i 2 stacje uzdatniania zabezpieczają potrzeby całej gminy.** Wybudowano 78,1 km wodociągu z 555 przyłączami, zorganizowano w Społeczne Komitety Budowy pozostałe miejscowości. W latach 1998-1999 można zakończyć wodociągowanie całej gminy.

W budżetach wszystkich lat tej kadencji były inwestycje oświatowe. Ostatnia z okazałych to kotłownia olejowa z instalacją c.o. w Szkole Podstawowej w Gójsku, a następna już w 1998 roku w Szkole Podstawowej w Szczutowie.

Były też drogi, remizy OSP i wiele innych - nie sposób wszystkiego wymienić.

Czy zrobiono wszystko, czy spełniono wszystkie oczekiwania mieszkańców? Na pewno nie. Zabrakło pieniędzy i czasu. I myślę, że nie jest to problem tylko tej kadencji, tego Samorządu, ale każdego samorządu, bo **wiem lista potrzeb będzie zawsze dłuższa od listy dokonań”.**

III KADENCJA 1998 - (2002)

Nasi radni:

Bogdan Waldemar Wiśniewski - przewodniczący Rady
 Jan Jerzy Kapuściński - wiceprzewodniczący Rady
 Roman Bednarski
 Leszek Bieńkowski
 Marek Bogdan Firgolski
 Edmund Andrzej Górecki

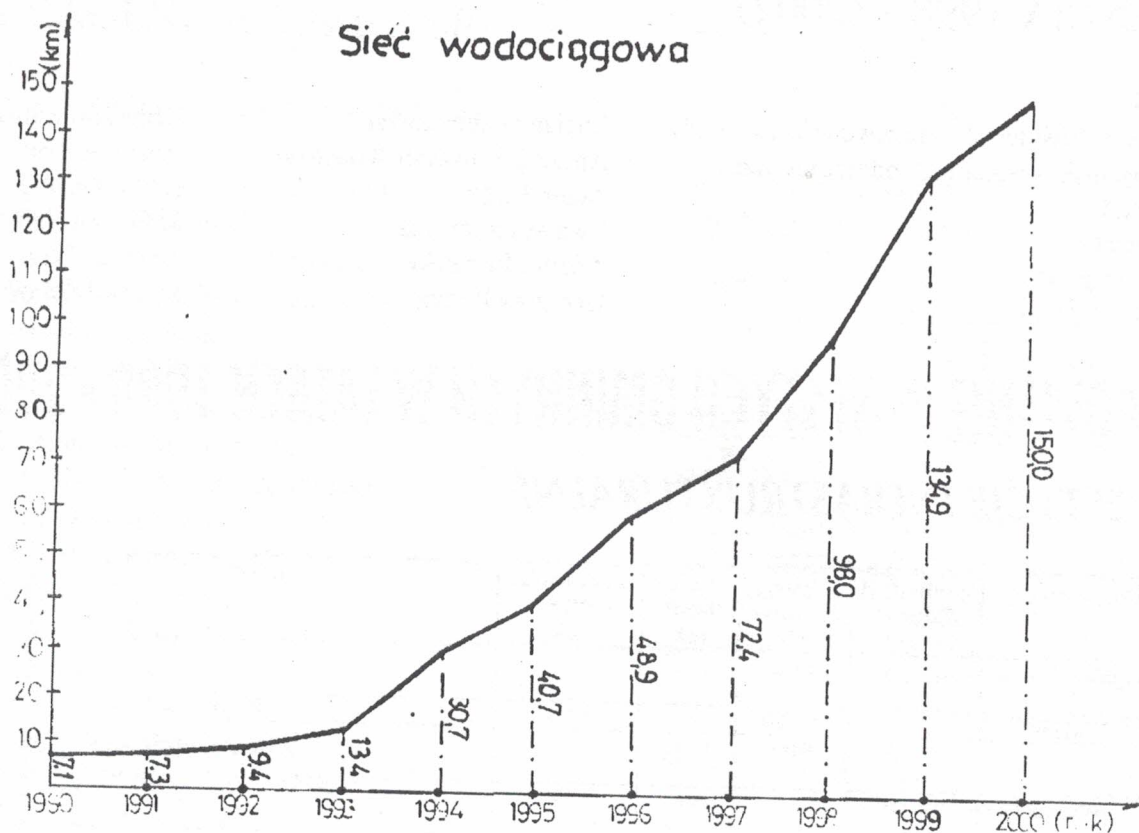
Lucjan Goździkowski
 Andrzej Sławomir Krasiński
 Adam Maśka
 Ewa Mazurowska
 Adam Murawski
 Grzegorz Piszcz

Krzysztof Ratuszny
 Adam Stasiak
 Barbara Szulc
 Sławomir Śmigielski
 Andrzej Tylus
 Ryszard Zalewski

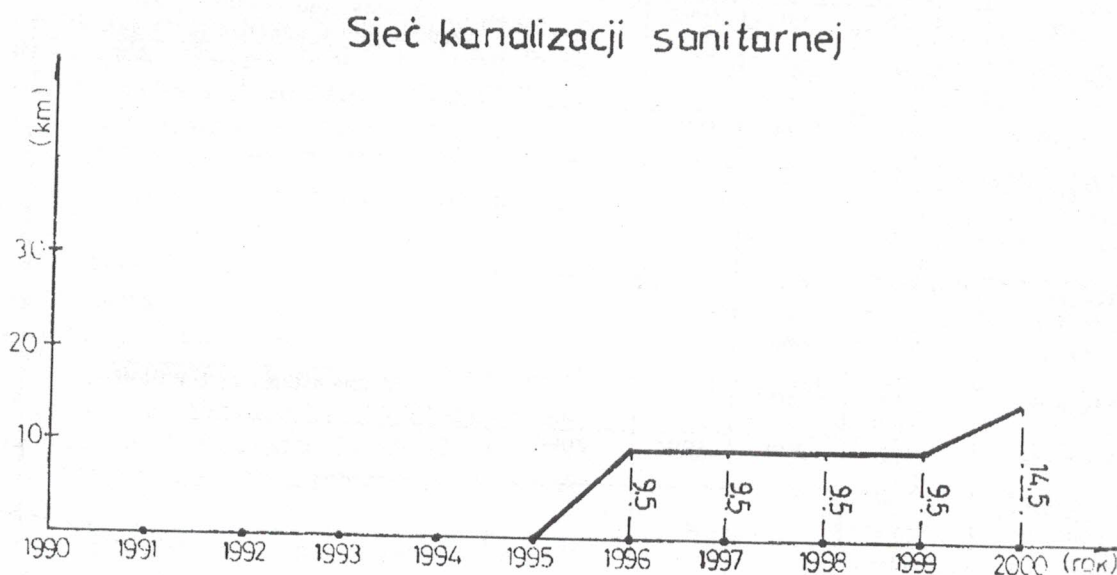
PODSUMOWANIE INWESTYCJI GMINNYCH W LATACH 1990 - 2000

INWESTYCJE INFRASTRUKTURALNE

Lp	Miejscowość	wodociągi długość l.przył.	drogi zbirowe mb.	remizy OSP rok	Przystanki PKS rok	Inne
1.	Agnieszkowo	5.733 28	600			
2.	Białasy		1.300		1996	
3.	Blinno	5.159 41	900	1996		
4.	Blizno	5050 26			1993	
5.	Całownia					
6.	Cisse	8.503 29	1.152			
7.	Dąbkowa Parowa	3.157 9	1.400			
8.	Dziki Bór	2.966 10			1996	
9.	Gorzeń	2.475 13	500		1993	
10.	Gójsk	14.326 127	700	1992 1998		osiedle mieszkaniowe, stacja wodociągowa, kanalizacja - 4.948 mb
11.	Grabal	6.636 25	400			
12.	Grądy	4.393 16	2.300	1990		
13.	Gugoły	4.179 11	700			
14.	Józefowo	1.350 10				
15.	Karlewo	9.931 27	500		1993	
16.	Łazy	6.573 22	600			
17.	Maluszyn	7.414 31	2.300			droga asfaltowa 1.400mb
18.	Mierzęcín	4.797 29	300	1994	2000	
19.	Modrzewie	6.527 20				
20.	Mościska	3.716 24				
21.	Podlesie	6.918 48	300		1997	droga asfaltowa 800 mb
22.	Słupia	15.839 150	4.500			droga asfaltowa 2.111 mb
23.	Szczechowo		600			
24.	Szczutowo	przed 1990	500	1991	2000	Budynek Urzędu Gminy, oczyszczalnia kanalizacja 9.500 mb/192 przyl.
25.	Wola Stara	9.739 37	1.000		1999	

Wykres ilustruje rozwój i aktualny stan wodociągowania gminy (150 km - 920 przyłączy). Nie osiągnięcie pełnego zwodociągowania gminy do końca 2000 roku tj. wsi Białasy, Szczechowo, Całownia wynika tylko z faktu nieuruchomienia zapowiadanych funduszy przedakcesyjnych, w tym zwłaszcza teoretycznie dostępnego Przedakcesyjnego Instrumentu Wsparcia dla Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „SAPARD”
Te zaprojektowane już obiekty zostaną zbudowane w 20001 roku.

Rozpatrywanie efektów inwestowania w oczyszczanie ścieków w kategoriach sukcesu jest uprawnione bo:

- należymy do grona 5 % gmin wiejskich Rzeczypospolitej posiadających oczyszczalnię ścieków i kanalizację.
- z produkowanych 440 m³ ścieków na dobę oczyszczamy 100m³ czyli 23 %.
- w przyszłym roku podwoimy ilość oczyszczanych ścieków. (kanalizacja sanitarna w m. Gójsk)

INWESTYCJE OŚWIATOWE

Lp	Obiekt	Zakres inwestycji.
1.	Budynek byłej Szkoły Podstawowej w Woli Starej	- Podwyższenie poddasza, - wykonanie więźby dachowej, - pokrycie eternitem
2.	Budynek byłej Szkoły Podstawowej w Białasach	- wymiana podłóg, - remont dachu
3.	Przedszkole w Szczutowie	Adaptacja strażnicy OSP - urządzenie sali lekcyjnej, - kuchni, - sanitariatów, - magazynów, - wykonanie instalacji c.o. i wod-kan., - malowanie
4.	Budynek szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Szczutowie	- Adaptacja piwnic na pomieszczenia kotłowni i szatni, - wykonanie kotłowni olejowej, - modernizacja i rozbudowa instalacji c.o., - urządzenie łazienek i instalacji wod-kan., - ocieplenie poddasza, - budowa kanalizacji odwodnieniowej budynku, - adaptacja poddasza dla potrzeb nauczania początkowego i biblioteki, - modernizacja sali gimnastycznej w tym podłoga - parkiet, - remont stolarki okiennej i drzwiowej, - malowanie wewnątrz budynku, - malowanie elewacji. - urządzenie sali komputerowej, - przygotowanie projektu technicznego hali sportowej.
5.	Budynek Szkoły Podstawowej w Podlesiu	- Rozbudowa budynku - pomieszczenia sanitarne, - urządzenie sanitariatów, - budowa instalacji wod-kan, - wymiana ogrzewania piecowego na co., - wykonanie kotłowni i instalacji c.o., - malowanie.
6.	Budynek Szkoły Podstawowej w Maluszynie	- Adaptacja części budynku na kotłownię c.o. i pomieszczenia sanitariatów, - wykonanie instalacji c.o i wod - kan., - modernizacja sali gimnastycznej, - malowanie, - remont dachu.
7.	Budynek szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Gójsku	- Adaptacja budynku gospodarczego na kotłownię c.o., - wykonanie kotłowni olejowej, - likwidacja ogrzewania piecowego, - wykonanie instalacji c.o. w budynku, - wykonanie sanitariatów i instalacji wod - kan., - adaptacja piwnicy na węzeł c.o, - modernizacja szatni, - modernizacja sali gimnastycznej - naprawa podłogi (parkiet), - remont stolarki okiennej i drzwiowej, - malowanie wnętrza budynku, - malowanie elewacji, - obróbki blacharskie, - odwodnienie budynku, - urządzenie sali komputerowej.

PODSTAWOWE KIERUNKI INWESTOWANIA - koszty 1990-2000

Lp	Kierunki inwestowania	koszty ogółem (zł)
1.	Zaopatrzenie w wodę: - ujęcia wody - stacja uzdatniania wody - wodociągi	3.005.791
2.	Oczyszczanie ścieków: - oczyszczalnia - kanalizacja sanitarna	2.407.476
3.	Ochrona powietrza atmosferycznego: - kotłownie olejowe - instalacje c.o.	442.929

Zdobyte środki pozabudżetowe na pokrycie:

1. Zaopatrzenia w wodę	17,6 % kosztów
2. Oczyszczanie ścieków	67,0 % kosztów
3. Ochrona powietrza atmosferycznego	37,6 % kosztów

PATRON I SZTANDAR DLA SZKOŁY PODSTAWOWEJ W SZCZUTOWIE

Uroczystości nadania Szkole Podstawowej w Szczutowie imienia Władysława Stanisława Reymonta i przekazanie Szkole sztandaru zostały zaplanowane na 13 października, czyli w przeddzień Święta Edukacji Narodowej, choć właściwa uchwała Rady Gminy została podjęta już 30 marca.

Takiej liczby znakomitych gości i takiej imponującej oprawy organizacyjnej jeszcze Szczutowo nie widziało. Dopisała pogoda i osoby zaproszone.

HOMILIA KSIĘDZA BISKUPA ROMANA MARCINKOWSKIEGO

Nasi kochani Goście! Panie Senatorze. Wasze Magnificencje Pano-
wie Rektorzy Wyższej Szkoły Humanistycznej w Pułtusk i Politechniki
w Płocku. Przedstawiciele Wyższej Szkoły Zawodowej w Płocku. Przed-
stawiciele Delegatury Kuratorium. Przedstawiciele Powiatu. Panie Wój-
cie. Pani Dyrektor z Nauczycielami. Dzieci. Rodzice. Siostry i Bracia.

Dzisiaj jest święto dzieci ze Szkoły Podstawowej w Szczutowie. Wraz
z wami cieszą się wasi rodzice, nauczyciele i tylu przybyłych gości. Po-
wodem tej wspólnej radości jest fakt, że Szkoła Podstawowa otrzyma sztand-
ar i będzie miała odtąd patrona: Władysława Stanisława Reymonta.

Można by powiedzieć, że życie człowieka na ziemi to ciągła nauka.
Każdy z nas od chwili pojawienia się na świecie uczy się. Najpierw cho-
dzić, potem mówić, następnie pisać i czytać. Nikt nie potrafi tak po prostu
wsiaść na rower i jechać. Nikt nie poprowadzi samochodu bez wcześniej-
szych ćwiczeń. Do tego, aby nauczyć się potrzebnych w życiu rzeczy, po-
trzebni są nauczyciele. Oni pomagają poznawać i rozumieć otaczający świat.
A to wszystko w tym celu, aby młody człowiek mógł się dobrze przygo-
tować do wykonywania różnych zadań w dorosłym życiu.

Nauka to jest coś pięknego. Poprzez naukę prowadzi droga do osią-
gnięć. Aby coś w życiu osiągnąć, nie wystarczy chcieć. Trzeba jeszcze
ciężko pracować. A potem wszyscy chylimy czoła przed profesorem, mi-
nistrem, prezydentem.

Człowiek przez całe życie uczy się być człowiekiem. A do jakiej to
szkoły trzeba się zapisać, żeby nauczyć się być człowiekiem? Na to naj-
ważniejsze pytanie nie da się odpowiedzieć jednym zdaniem. Otóż, naj-
pierw uczymy się bycia człowiekiem w domu. Rodzice uczą nas mówić
"proszę", "dziękuję", "przepraszam." Potem w szkole w wielkiej groma-
dzie, która jest jak rodzina, uczymy się być ludźmi: szanować jedni
drugich, pomagać sobie, współpracować, ale zarazem nie szkodzić innym.
W kościele, do którego przychodzimy, uczymy się, jak zostać najpiękniej-
szym człowiekiem poprzez wpatrywanie się i naśladowanie Boga, który
przed tysiącami lat przyszedł na ziemię jako najprawdziwszy człowiek.

Cieszę się ogromnie, że jesteście dzisiaj tutaj, aby od Pana Jezusa
uczyć się, jak być człowiekiem. A Jezus był takim człowiekiem, że wszyst-
kich kochał. Nikomu nie wyrządził krzywdy. Chciałbym wam życzyć, dro-
gie dzieci, abyście od Jezusa uczyły się, jakimi należy być.

Na boisku przed Szkołą Podstawową gości powitała dyrektor Hanna Nagórek. Po uroczystości wbijania
gwoździ w drzewce sztandaru nastąpiło ślubowanie i przekazanie sztandaru uczniom. Odstąpienia tablicy ku
czci Władysława Reymonta dokonał dostoyny gość - ksiądz biskup Roman Marcinkowski.

WYSTĄPIENIE WÓJTA JAKUBA SMÓLCZYŃSKIEGO

Dostojni Goście!

Drodzy Nauczyciele, Wychowawcy, Pracownicy Oświaty!

Drodzy Uczniowie!

Szanowni Państwo!

Przemawianie do tak wyjątkowego grona osób odpowiedzialnych za sprawę
wychowania i wykształcenia młodego pokolenia budzi głęboką świadomość nie-
zwykłej doniosłości tej chwili. Owa niezwykła doniosłość płynie też z faktu, że tu
w Szkole w Szczutowie spotykają się przedstawiciele instytucji wychowawczych -
Kościoła, uczelni wyższych, szkolnictwa podstawowego i gimnazjalnego naszej
Gminy. Jawi się przekonanie, że uczestniczymy w uroczystości, która ma cechy i
wartość symbolu.

Pozwólcie, Szanowni Państwo, na refleksję o miejscu, w którym się znajdu-
jemy. Pragnę krótko przypomnieć prawdę historyczną o Ziemi Szczutowskiej, o
ludziach, którzy tu żyli, działali, kochali tę Ziemię i tutaj zostawili swój trwały
ślad.

Wieś Szczutowo liczy sobie ponad sześćset lat. Należała w XV wieku do
rodziny Gulczewskich herbu Prawdzic, która w roku 1415 ufundowała tu kościół.
Początki Gminy Szczutowo sięgają roku 1864, kiedy to została powołana do życia
na mocy ukazu carskiego z 19 lutego 1864 roku. Była to gmina samorządowa.
Posiadała własny majątek, dochody, władze wybieralne wraz z przypisanym im
zakresem obowiązków i uprawnień.

Po odzyskaniu niepodległości w 1918 roku Gmina Szczutowo liczyła ponad
5 tysięcy ludzi zamieszkanych w 25 wsiach, 27 koloniach i 3 folwarkach rozsia-
nych na obszarze 115 km kw. Gmina była największą gminą Powiatu Rypińskiego
leżącą w obrębie województwa warszawskiego. 80 lat temu w Szczutowie mie-
się siedziba władz gminnych, parafia, poczta, posterunek policji, stacja kolejowa i
3-klasowa szkoła powszechna. Miejscowa społeczność doceniała wagę wykształ-
cenia dzieci i młodzieży. Dając temu wyraz, w 1938 roku rozpoczęto w Szczuto-
wie budowę nowej szkoły. Finał tych wysiłków nastąpił po długiej przerwie spo-
wodowanej wojną i okupacją hitlerowską. Szkołę w Szczutowie oddano do użytku
pół wieku temu w 1950 roku.

W okresie powojennym na terenie naszej Gminy trwa mozolny proces budo-
wy infrastruktury technicznej, a więc postępuje elektryfikacja kolejnych wsi, me-
lioracja gruntów i budowa dróg. Towarzyszą temu wysiłki lokalnych środowisk na
rzecz budowania nowych szkół w Mierzęcinie, Woli Starej i Białasach. W 1973
roku po 19 latach funkcjonowania w formule Gromadzkiej Rady Narodowej Szczu-
towo odzyskuje status siedziby gminy utworzonej z GRN Szczutowo i GRN Gójsk.
W trzy lata później w Szczutowie powstaje Zbiorcza Szkoła Gminna.

Nowy etap w historii Ziemi Szczutowskiej to mijające dziesięć lat działalno-
ści władzy samorządowej działającej w oparciu o ustawę z dnia 8 marca 1990
roku. Na mocy tej ustawy odbyły się pierwsze po wojnie prawdziwie demokratycz-
ne wybory do Rady Gminy. Gmina Szczutowo otrzymała osobowość prawną, mie-
nie komunalne i zadania do wykonania w oparciu o uchwalany przez Radę budżet.

W dobie zachodzących w naszym kraju przemian w szczególnie trudnej sytu-
acji znalazło się rolnictwo. Nasze gminne rolnictwo odczuwa te trudności w dwój-

NADANIE IMIENIA SZKOLE PODSTAWOWEJ W SZCZUTOWIE I POŚWIĘCENIE SZTANDARU

Honorowy Szczutowianin ksiądz biskup Roman Marcinkowski wygłosił homilię, której jego ziomkowie wysłuchali w wielkim skupieniu.

Uczestniczymy dzisiaj w podniosłym akcie poświęcenia sztandaru Szkoły Podstawowej w Szczutowie. Łączy nas wspólna troska i odpowiedzialność za kształtowanie umysłów i serc młodego pokolenia naszej Ojczyzny na ogólnoludzkich, narodowych i chrześcijańskich wartościach, które wiodą człowieka ku wielkości. Jak mówi autor psalmu: "Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz? Uczyniłeś go niewiele mniejszym od aniołów."

Prosimy Cię, Wszechmogący Boże, abyś pobłogosławił ten sztandar Szkoły Podstawowej w Szczutowie, która otrzymuje patrona w osobie Władysława Stanisława Reymonta. Spraw, o dobry Ojczy, aby wszystkich, których ten sztandar łączy, żyli w miłości i pokoju, w zdrowiu i bezpieczeństwie, świadomi swoich praw i obowiązków. Spraw, aby ten sztandar, który dziś poświęcamy, przypominał, że szkoła jest drugim domem, w którym w klimacie zaufania i współpracy nauczyciele są rodzicami, a uczniowie dziećmi. Gdzie kształtuje się pełna osobowość ludzka i chrześcijańska i realizuje się wielkość powołania człowieka do życia w prawdzie i miłości oraz w odpowiedzialności za powierzone zadania. Wspomagaj, Boże, tę Szkołę swoją opieką. Strzeż od zła, zachowaj od nieszczęścia. Umacniaj w poszukiwaniu wiedzy, prawdy i mądrości. Bądź, Boże, z wszystkimi, którzy tę Szkołę stanowią i za jej istnienie i rozwój są odpowiedzialni pośród życia trosk i kłopotów w codziennej służbie drugim w zmaganiu, by Polska była Polską. O to Cię, nasz Ojczy Niebieski, prosimy i ten sztandar w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego na Twoją chwałę i pożytek ludzi poświęcamy.

Podczas mszy świętej odprawionej w szczutowskim kościele ksiądz biskup dokonał uroczystego poświęcenia sztandaru Szkoły.

Poczet sztandarowy złożony z rodziców uczniów Szkoły Podstawowej im. Władysława Reymonta w Szczutowie.

Mieszkańcy Szczutowa i okolic tłumnie wypełniali kościół.

Dyrektor Szkoły
Hanna Nagórek

Ślubuję: uroczyste strzec sztandaru i dobrego imienia Szkoły, pilnie zdobywać wiedzę, zachowywać prawidłową postawę ucznia, być wiernym prawom Szkoły oraz wiernie służyć mojej Ojczyźnie, Rzeczypospolitej Polskiej.

Ksiądz biskup Roman Marcinkowski dokonał uroczystego odsłonięcia pamiątkowej tablicy ku czci Władysława S. Reymonta wmurowanej w ścianę holu Szkoły

Rektor WSH w Pułtusk
Andrzej Bartnicki

Rektor Politechniki Warszawskiej
w Płocku - Janusz Zieliński

Senator SLD z Płocka
Zbigniew Kruszewski

Sekretarz Starostwa Powiatowego
w Sierpcu - Zuzanna Samul

Dyrektor delegatury Kuratorium - Ewa Adasiewicz

Dyrektor Muzeum Wsi Mazowieckiej - Jan Rzeszotarski

Dyrektor I Prywatnej Szkoły
Podstawowej w Sierpcu - szczu-
towianka Danuta Zuławnik

Prezes ZNP w Sierpcu
Ewa Kujawa

Wójt Gminy Szczutowo
Jakub Smółczyński

W ten ciepły, słoneczny, październikowy dzień na uroczystości szkolne przybyli licznie zaproszeni goście z Gminy, Powiatu i Województwa.

G M I N N E O B C H O D Y ŚWIĘTA NIEPODLEGŁOŚCI W GÓJSKU

Ksiądz proboszcz Henryk Lubański odbiera dary ołtarza od delegacji dzieci ze Szkoły Podstawowej w Gójsku.

Ksiądz Andrzej Rutkowski, stojący w towarzystwie scholi parafialnej, podczas mszy świętej wygłosił patriotyczną homilię.

Dyrektor SP i Gimnazjum w Gójsku - Marek Okonkowski, wójt Gminy Szczutowo - Jakub Smółczyński i przewodniczący Rady Gminy - Bogdan Wiśniewski

Gminne obchody Święta Niepodległości zorganizowano po raz pierwszy w Gójsku. Po mszy świętej uczestnicy uroczystości wraz z pocztami sztandarami przemaszerowali do remizy Ochotniczej Straży Pożarnej. Rada Gminy Szczutowo stawiała się w komplecie.

Dwaj proboszczowie: ks. Henryk Lubański i ks. Marian Orzechowski.

Okolicznościowe przemówienia wygłosili: wójt Gminy Szczutowo - inż. Jakub Smółczyński i dyrektor SP i Gimnazjum w Gójsku, historyk z wykształcenia - Marek Okonkowski.

W części artystycznej wystąpił chór emerytów i rencistów oraz młodzież z Gimnazjum w Gójsku. Imprezę przygotowały: Hanna Gostomska i Dorota Nawrocka.

nasób z racji na warunki glebowe. Zachodzi więc potrzeba poszukiwania gospodarczej alternatywy. Każda dziedzina gospodarki wymaga jednak stworzenia odpowiednich warunków do jej powstania i funkcjonowania. Szansą dla Gminy jest niewątpliwie rekreacja i wypoczynek. Pełne wykorzystanie naturalnych walorów Gminy w tej dziedzinie jest celem działania samorządu. Dotychczasowe wieloletnie wysiłki na rzecz szeroko rozumianej ochrony środowiska, których efektem jest stworzenie technicznej infrastruktury na terenie całej Gminy, stanowią właściwą podwalinę pod ten alternatywny kierunek gospodarki. Ma miejsce sukcesywne powiększanie bazy rekreacyjnej, coraz wyraźniej widać trend w tym kierunku. Bardziej intensywny rozwój jest pewnie sprawą przyszłości. Tymczasem naszym obowiązkiem jest dbałość o interesy mieszkańców Gminy w tym zakresie, który leży w kompetencji władzy samorządowej.

Mówiąc o szansach Gminy, o wykorzystywaniu naturalnych walorów Gminy, o poszukiwaniu alternatywy dla gospodarki Gminy, trzeba pokazywać jednocześnie środki, metody i sprawców działań, które mogą do pożądaných efektów doprowadzić. To oczywiście powinność władzy samorządowej. Na nie jednak zdzadza się wysiłki samorządu bez ludzi życzliwych, ludzi rozumiejących potrzeby wspólnoty, utożsamiających się z tą wspólnotą, a przy tym dysponujących realnym potencjałem i gotowych do działań w imieniu i interesie wspólnoty.

Doświadczamy tej przychylności. Nie sposób mówić w szczegółach o jej efektach, dość gdy o jednym wspomnę - o Domu Pomocy Społecznej. Ten Dom to wykorzystane naturalne walory Gminy, to wzrost zatrudnienia w Gminie, to rynek tu dla rolnika.

Postronny obserwator spyta, cóż to za sprzymierzeniec? Skąd on przyjechał? Znikąd nie przyjechał. Tu się urodził. Tu do tej szkoły chodził. Tu wyrósł na największego z dotychczasowych synów tej Szczutowskiej Ziemi. Tu też godność Honorowego Obywatela na czas nieograniczony uzyskał. Tak, to Jego Ekszelencja Ksiądz Biskup Marcinkowski - nasz gość dzisiejszy.

Dziękuję serdecznie za wszelkie dobro w imieniu wspólnoty gminnej, samorządu Gminy i własnym.

Szanowni Państwo!

Gdy jako wójt po dziesięciu latach doświadczeń mam mówić o strategii Gminy, to mogę ująć to najkrócej w następujący sposób: poprawa standardu życia mieszkańców Gminy poprzez budowę dróg, wodociągów i kanalizację sanitarną i innych istotnych elementów ochrony środowiska, dbałość o zdrowie i bezpieczeństwo mieszkańców oraz zapewnienie jak najlepszych warunków nauki dla naszych dzieci i młodzieży.

Troska o młode pokolenie była stale obecna w myśleniu radnych wszystkich kadencji. W różnych formach oświata na terenie Gminy była wspomagana przez budżet samorządowy na długo przez 1 stycznia 1996 roku, kiedy to Gmina Szczutów stała się z mocy prawa organem prowadzącym dla szkolnictwa podstawowego. Po przejściu szkół pomoc przerodziła się w gospodarowanie w sześciu szko-

łach podstawowych w tym dwóch filialnych.

Od 1 września 1999 roku Gmina Szczutowo stała się także organem prowadzącym dla placówek gimnazjalnych. W naszej Gminie istnieją w chwili obecnej cztery sześciolletnie szkoły podstawowe i dwa gimnazja. Jest to rozwiązanie optymalne przy uwzględnieniu geografii Gminy, naszych możliwości lokalowych i przy zachowaniu szacunku dla aspiracji mieszkańców Gójska i okolic.

Mówiłem już o małej zasobności naszej gminnej kasy. Nikogo więc nie zdziwi informacja, że roczny budżet Gminy Szczutowo nie sięga 5 milionów złotych. W tej kwocie 44% wydatków to wydatki na oświatę. Z budżetu państwa w tym roku otrzymujemy na ten cel subwencję w wysokości 2.152.000 zł. Kwota ta nie wystarczy, aby w pełni pokryć potrzeby gminnej oświaty. Dodatkowo z własnych funduszy Gmina Szczutowo dokłada ponad 500.000 zł, aby zapewnić dowóz dzieci do szkół, przeprowadzić bieżące remonty w szkołach, opłacić koszt utrzymania przedszkoli i klas zerowych.

Rada Gminy widzi potrzeby oświaty i daje temu wyraz w swoich decyzjach. Jest zgoda na decyzje Rady zarówno ze strony ogółu mieszkańców Gminy, jak i części środowiska nauczycielskiego. Taka atmosfera pozwoliła na podjęcie decyzji o budowie hali sportowej w połączeniu z budynkiem Szkoły. Realizacja wykonanego już projektu technicznego rozpocznie się wiosną przyszłego roku.

Nasza oświata ma dobrze przygotowaną kadrę pedagogiczną. Obiekty szkolne choć nie nowe, są udoskonalane, bieżąco remontowane, zadbane i stale doposażane. Wszystko to jest potrzebne, aby młodych ludzi urodzonych tu na tej ziemi przez dziesięć długich lat przygotować do udanego startu w szkołach średnich.

Mam świadomość, że wykształcona młodzież nie wróci do Gminy, jeżeli nie znajdzie tu dla siebie pracy. Niemniej jednak na pewno zachowa w pamięci obrazy wyniesione z miejsca urodzenia i wychowania.

Szanowni Zebrani!

Rada Gminy Szczutowo wpisała do kalendarza obchodów Roku 2000 Gminy Dzień Edukacji. Jest to wyraz głębokiej troski radnych o sprawę oświaty. Rada docenia wagę wykształcenia i wagę nauczycielskiego trudu, jaki musi być włożony, aby właściwie ukształtować młodego Polaka na dobrego człowieka, patriotę i odpowiedzialnego, szanującego tradycję ojców, obywatela.

Najpełniej jak dotąd ten typ polskiej mentalności oddał mistrz pióra, noblista Władysław Reymont na kartach "Chłopów". Jeżeli dzisiaj w roku Reymontowskim Szkole Podstawowej w Szczutowie nadajemy imię Władysława Reymonta, to akt ten, proszę mi wierzyć, ma szczególne znaczenie dla Rady Gminy, dla mieszkańców Gminy.

Reymont to miłość do ziemi, a tej miłości do ziemi, do polskości bardzo nam w tych trudnych czasach potrzeba. Różnie w przyszłości mogą potoczyć się losy młodego pokolenia i tej ziemi, ale jeżeli młodym ludziom zaszczepimy miłość do polskości w jej szczutowskim wymiarze, to możemy być spokojni zarówno o losy Ziemi Szczutowskiej jak i o los naszej Ojczyzny.

SENATOR ZBIGNIEW KRUSZEWSKI

Wybór patrona szkoły to bardzo ważna decyzja, rzutująca na całe pokolenia wychowanków. Uczniowie często identyfikują się z patronem szkoły, próbują go naśladować, dorównywać mu. Patron w swoisty sposób łączy absolwentów szkoły, także tych, którzy ukończyli ją w różnych, często odległych latach i wcześniej w ogóle się nie znali. Zawsze postać patrona szkoły powoduje, że uczniowie zachowują się tak, jakby znali się od dawna. Sprawdza się to szczególnie w sytuacjach trudnych. Wartości, jakie z sobą postać patrona szkoły, jego wiedza, talent, osiągnięcia lub dzieła mają ogromne znaczenie wychowawcze. Patron jest wzorem, który chcemy dościsnąć. Dlatego wybór patrona jest tak ważny.

Dziś Szkoła Podstawowa w Szczutowie otrzymała imię Władysława Stanisława Reymonta, powieściopisarza, wybitnego prozaika okresu Młodej Polski, autora wielu utworów, a wśród nich takich dzieł, jak "Ziemia obiecana" i "Chłopi." Za tych właśnie "Chłopów" otrzymał Reymont w 1924 roku literacką nagrodę Nobla. Największą wartością płynącą z powieści "Chłopi", wartością, która aktualna jest zawsze i którą pielęgnować musi w sobie każdy Polak, jest miłość do ziemi.

Patriotyzm Polaków łączy się nierozdzielnie z powstaniami, z walką o wolność i niepodległość. Zrywów tych w polskiej historii nie brakuje, los nie szczędził

nam ku temu okazji. Nie mógł o nich nie wspominać Reymont w "Chłopach". Boryna brał udział w Powstaniu Styczniowym. W tym zrywie narodo-wyzwoleńczym walczył również Kuba. Podczas rozmowy w karczmie Ambroży wspomina i Legiony i naczelnika z drewnianą nogą, a zatem i Powstanie Listopadowe przywołane zostało na kartach Reymontowskiej epopei. Krzewicielem ducha narodowego jest jednak Rocho. Uczy czytać i pisać po polsku. Opowiada o polskiej historii.

Dlaczego tak wiele uwagi poświęciłem właśnie tej powieści Władysława Reymonta? Nie tylko dlatego, że za nią otrzymał nagrodę Nobla, ale także dlatego że ukazuje życie ówczesnego społeczeństwa wiejskiego i jego trud, i znój, tradycję i obyczaje, podporządkowanie ludzi czasowi, przyrodzie, a przede wszystkim dla jej patriotycznych wartości.

Szanowni Państwo. Drodzy Uczniowie. Od dziś macie swego patrona. Gratuluję wyboru. Wyrażam przekonanie, że postać Władysława Reymonta pozytywnie będzie wpływać na kształtowanie waszych charakterów, a treści jego utworów i losy ich bohaterów staną się wam bliskie.

REKTOR ANDRZEJ BARTNICKI

Ekscelencjo! Dostojny Księżę Biskupie. Panie Senatorze. Panie Wójcie. Księżę Kanoniku. Pani Dyrektor!

Było dla mnie wielkim przywilejem otrzymanie zaproszenia na dzisiejszą uroczystość. Muszę powiedzieć, że nawet gdyby argumentacja Pani Dyrektor była mniej przekonująca, to i tak bym tutaj przybył, tyle że w innym terminie.

Miałem bowiem możliwość rozmowy z księdzem biskupem Roman Marcinkowskim, który tak pięknie i z taką miłością mówił o Ziemi Szczutowskiej, kraju swych lat dzieciennych i młodości. Przyjechałbym tutaj tym bardziej, że mój kraj lat dzieciennych leży niedaleko stąd w Gminie Zawidz. Podobnie jak ksiądz biskup z miłością myślę o kraju mojej młodości.

* Pragnę się zwrócić do młodzieży. Moje życie jest najlepszym dowodem na to, że każdy człowiek sam kształtuje swój los. Każdy

uczy się przede wszystkim dla siebie. Przeszedłem wszystkie szczeble kariery. Chodząc do szkoły w Zawidzu, marzyłem o wielkim mieście, jakim był Sierpc. W późniejszych latach miałem możliwość odwiedzić wszystkie kontynenty, wszystkie największe miasta świata. A najszcześliwszy jestem, kiedy wracam do kraju mojej młodości.

Mam przekonanie, że wśród dzisiejszych uczniów Szkoły Podstawowej w Szczutowie są przyszłe sławy także w dziedzinie polityki, finansów, literatury, możliwe, że laureaci nagrody Nobla. Aby coś osiągnąć, trzeba najpierw marzyć. Życzę pani Dyrektor i wszystkim pedagogom, aby ich wychowankowie pamiętali o Ziemi Szczutowskiej wtedy, gdy zajmą wysokie stanowiska w Warszawie czy w ONZ. Aby w tym względzie brali przykład z księdza biskupa Romana Marcinkowskiego, który o swych rodzinnych stronach nigdy nie zapomina.

REKTOR JANUSZ ZIELIŃSKI

Ekscelencjo Księżę Biskupie. Panie Senatorze. Magnificencjo Rektorze. Pani Dyrektor. Dostojni Goście. Droga Młodzieży.

Pozwolę sobie przekazać na ręce pani dyrektor przekazać list od całej społeczności akademickiej najstarszej w Polsce uczelni technicznej. Z okazji obchodów Dnia Edukacji Narodowej oraz nadania imienia Władysława Stanisława Reymonta Szkole Podstawowej w Szczutowie składam na ręce Pani Dyrektor życzenia pomyślności, sukcesów w pracy z młodzieżą i spełnienia zamierzeń związanych z planowanymi przedsięwzięciami. Młodzieży, przed którą otwierają się perspektywy zdobycia wiedzy, czego zwieńczeniem jest ukończenie uniwersytetu i uzyskanie tytułu magistra,

doktora i profesora, niech przyświeca sentencja Stanisława Staszica: "Umiejętności do potąd są jeszcze próżnym wynalazkiem, może czcym tylko rozumu wywodem, albo próżniactwa zabawą, dopokąd nie są zastosowane do użytku narodu."

Dyrekcji Szkoły, wszystkim Pedagogom w podziękowaniu za trud w wychowaniu młodzieży składam w imieniu własnym i całego środowiska akademickiego Politechniki Warszawskiej w Płocku wyrazy szacunku. Niech pedagogom i uczniom towarzyszą słowa Jana Zamoyskiego wyryte w gmachu głównym Politechniki Warszawskiej: "Zawsze takie Rzeczypospolite będą, jakie ich młodzieży chowanie."

SEKRETARZ STAROSTWA POWIATOWEGO W SIERPCU ZUZANNA SAMUL

Wasza Ekscelencjo. Panie Senatorze. Magnificencje Rektorzy. Drodzy Nauczyciele.

Starosta Sierpecki kieruje adres o następującej treści. "Serdecznie dziękuję za zaproszenie i z żalem informuję, że z uwagi na ważne obowiązki służbowe nie będę mógł uczestniczyć w gminnej uroczystości obchodów Dnia Edukacji Narodowej oraz nadania imienia Władysława Stanisława Reymonta Szkole Podstawowej w Szczutowie. Pragnę więc tą drogą przekazać życzenia i gratulacje dla całej społeczności szkolnej z okazji dzisiejszych obchodów. Na ręce Dyrekcji Szkoły w dniu tak szczególnym, Dniu Edukacji Narodowej, składam serdeczne wyrazy szacunku i szczerego uznania dla całej Rady Pedagogicznej, dla tych, którzy codzienną pracą oraz szlachetnością kształtują intelekt i osobowość młodych ludzi. Trudno wyrazić słowami, jak wielkie znaczenie dla każdego młodego pokolenia ma każdy z was, drodzy nauczy-

ciele. Trudno także w kilku słowach podziękować za waszą pracę, wysiłek, zaangażowanie, a przede wszystkim serce i duszę, jakie każdego dnia okazujecie swoim wychowankom.

Uroczystość dzisiejsza jest szczególna dla całej społeczności lokalnej. Nadanie Szkole imienia noblisty, wielkiego piewcy polskiej wsi, Władysława Stanisława Reymonta, szczególnie w Roku Reymontowskim, dodaje jej splendoru i prestiżu. Jest także wielkim zobowiązaniem wychowawców i wychowanków do godnego jej reprezentowania. Wszak to miłość do polskiej ziemi otworzyła drogę Reymontowi do nagrody Nobla i ku światowej sławie. Niech obecność ducha waszego patrona wspiera was nadzieja i stanowi wyzwanie do wszelkich podejmowanych czynów.

DYREKTOR DELEGATURY KURATORIUM EWA ADASIEWICZ

Księżę Biskupie. Panie Senatorze. Magnificencie. Szanowni Państwo. Drogie Dzieciaki!

Ta uroczystość zostanie na długo w pamięci całej społeczności lokalnej. Zbiegają się tu różne okazje: nadanie imienia Szkole, ufundowanie sztandaru i jeszcze Dzień Edukacji Narodowej. A wszystko to dzieje się w 2000 roku.

Wasz patron powiedział: "Rzeczywistość jest z tej samej przędzy co marzenia." Słowa te dowodzą, że wszelkie projekty mogą być urzeczywistnione. Tajemnica sukcesu, który widzimy, tkwi w doskonałym wyczuciu oczekiwań uczniów, rodziców i nauczycieli. Jestem pełna uznania dla władz samorządowych, dyrekcji Szkoły, grona pedagogicznego i ca-

łej społeczności lokalnej za to, że przykładają tak wielką wagę do spraw oświaty. Wierzę, że nadane dziś Szkole imię patrona będzie godnie reprezentowane i przyczyni się do kształtowania człowieka wrażliwego na piękno przyrody, wartości kulturowe, tradycję i obrzędowość. Życzę wszystkim zebranym dalszych sukcesów w działaniach na rzecz oświaty i środowiska i poczucia satysfakcji z dobrze wykonywanej pracy. Życzę wytrwałości w realizacji marzeń.

Pani dyrektor życzę, aby w krótkim czasie Szkoła otrzymała wyposażenie drugiej pracowni komputerowej w ramach programu "Wyrównywanie szans."

DYREKTORKA PRYWATNEJ SZKOŁY PODSTAWOWEJ W SIERPCU DANUTA ŻUŁAWNIK

Szanowni Państwo!

Jestem absolwentką tej Szkoły. z tej placówki mam najmielsze wspomnienia. Proszę mi wybaczyć, ale jestem głęboko wzruszona i mój głos drży. Przemawiam także w imieniu dwóch moich koleżanek: koleżanki dyrektor ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Sierpcu i koleżanki dyrektor Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej. Chcemy wspólnie naszej kole-

żance dyrektor Szkoły w Szczutowie pogratulować, że jej trud włożony w przygotowanie tej uroczystości, dał tak wspólny efekt.

Apeluję do wszystkich tu obecnych nauczycieli i rodziców: wspierajcie nadal Szkołę, wspierajcie Hanię.

PREZES ZARZĄDU ODDZIAŁU ZNP W SIERPCU EWA KUJAWA

Dziękując za zaproszenie mnie na tak wielką uroczystość, chciałabym przekazać życzenia dla Dyrekcji, Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej w Szczutowie. Nadanie Szkole imienia jest miłą okazją do złożenia najserdeczniejszych życzeń i gratulacji nauczycielom, abyście codzienną pracą sprawiali, by uczniowie polubili was, a dzięki wam i swoją Szkołę.

Abyście zdołali nauczyć ich, jak żyć mądrze i godnie. By nie zabrakło wam entuzjazmu i wytrwałości w tym chlubnym posłannictwie. Życzymy dzieciom, by zdobyta wiedza i wszczepione ideały humanizmu, tolerancji, poszanowania godności ludzkiej owocowały w dorosłym życiu

NAJLEPSZE ŻYCZENIA DLA SZKOŁY PRZEKAZALI PONADTO:

DYREKTOR MUZUEM WSI MAZOWIECKIEJ JAN RZESZOTARSKI
DYREKTOR INSPEKTORATU PZU S.A. W SIERPCU HANNA GRABOWSKA
STAROSTA PUŁTUSKI TADEUSZ NALEWAJK
DYREKTOR SP ZOZ W SZCZUTOWIE URSZULA LEWANDOWSKA

ŻYCZENIA DLA NAUCZYCIELI OD WÓJTA I RADY GMINY Z OKAZJI DNIA EDUKACJI NARODOWEJ

Nieklarowna sytuacja finansowania oświaty spowodowała, że Zarząd Gminy przyznał niewiele nagród. Marek Okonkowski dostał nagrodę za łączenie funkcji dyrektora Szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Gójsku i osiąganiu dobrych wyników w pracy pedagogicznej i wychowawczej. "Za umiejętne wdrażanie zasad reformy oświatowej i skuteczność w tworzeniu materialnych i społecznych podstaw funkcjonowania reformy oświaty."

Zofia Gołębowska ze Szkoły Podstawowej w Szczutowie "Za wzorową opiekę nad miejscami pamięci narodowej".

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI - GÓJSK 10 LISTOPADA

Obchody Święta Niepodległości w Gójsku rozpoczęły się od mszy świętej odprawionej przez księdza proboszcza Henryka Lubąńskiego.

HOMILIA KSIĘDZA ANDRZEJA RUTKOWSKIEGO

Jutro obchodzimy Święto Niepodległości. Dzień szczególnie dla naszego narodu. W taki dzień spontanicznie ciśnie się pytanie: czy kocham swój dom ojczysty? dlaczego mam kochać Ojczyznę? Pytania te przywołują na myśl naszą bogatą historię. Przywołują pamięć o zmaganiach naszych rodaków o wolny i niepodległy kształt naszej Ojczyzny. Trudne i bolesne były nasze dzieje ojczyste. Słusznie pisał Norwid: "Ojczyzna to jest wielki zbiorowy obowiązek." Stajemy dzisiaj, aby podziękować Bogu za odzyskaną niepodległość, za wolność, którą otrzymaliśmy tak niedawno. Bóg nieustannie uczy nas miłości do naszej ziemskiej ojczyzny, chociaż naszą prawdziwą ojczyzną jest niebo. Bóg i Kościół uczy szczególnego umiłowania ziemskiej ojczyzny. Spójrzmy na historię narodu wybranego. Kiedy Izraelici zostali wygnani do Babilonu, nieustannie modlili się o powrót do zniszczonej, ale własnej ojczyzny. Biblia wychwala bojowników o wolność ojczyzny. Święty Paweł, mimo

że po poznaniu nauki Chrystusa inaczej patrzył na swój naród, to przecież zawsze podkreślał, że się z niego wywodzi, że jest z rodu Beniamina. Te świadectwa mówią, że miłość ojczyzny jest zgodna z wolą Bożą.

Człowiek wierzący powinien kochać ojczyznę i służyć jej. Będziemy dzisiaj śpiewać: "Ojczyzno moja, bądź błogosławiona." Jest to piękne i radosne, że potrafimy w duchu odpowiedzialności i miłości gromadzić się na wspólnej modlitwie. Jeżeli miła jest nam nasza ojczyzna, to powinniśmy być za nią odpowiedzialni także na kolanach. Kościół zawsze wychowywał do miłości ojczyzny.

W dniu dzisiejszym powinniśmy pochylić się nad trudną i bogatą przeszłością naszej Ojczyzny i nad jej trudnym dniem dzisiejszym. Swą miłość do Ojczyzny pokazujemy przez codzienną pracę.

UROCZYSTA SESJA RADY GMINY

Sesja odbyła się remizie strażackiej wypełnionej do ostatniego miejsca. Sesję otworzył przewodniczący Rady - Bogdan Wiśniewski.

WYSTĄPIENIE WÓJTA JAKUBA SMÓLCZYŃSKIEGO

11 listopada 1918 roku podpisano zawieszenie broni na froncie zachodnim. W Berlinie wybuchła rewolucja. Wcześniej załamały się Austro-Węgry i Rosja. Wszyscy trzej zaborcy przegrali wojnę. Dzięki temu i dzięki woli Polaków możliwe stało się odrodzenie państwa polskiego.

"10 listopada powrócił do Warszawy zwolniony z Magdeburga Józef Piłsudski. Wszystkie stronnictwa polskie, nie licząc lewicy rewolucyjnej, zażądały od Rady Regencyjnej przekazania mu władzy. Dla lewicy niepodległościowej Piłsudski był niekwestionowanym przywódcą. Obóz narodowo-demokratyczny i konserwatyści liczyli się z popularnością Piłsudskiego i uznali, że zdoła on skierować wysiłki społeczeństwa ku budowie państwa, a przeciw anarchii i rewolucji. Rada Regencyjna podporządkowała się Piłsudskiemu i 11 listopada oddała mu naczelne dowództwo nad tworzącym się wojskiem. Na ulicach miast polskich trwało rozbrajanie żołnierzy niemieckich i austriackich."

Tak jeden z historyków przedstawia w najbardziej skondensowanej formie genezę dzisiejszego święta. Uznając, że dzisiejsze obchody 82 rocznicy odzyskania niepodległości mają być kolejną lekcją historii, należy tę formę rozszerzyć, przybliżając tło i genezę wydarzeń oraz skutki zaistniałych zjawisk.

Przebieg działań wojennych w latach 1914-1918 miał bezpośredni wpływ na losy sprawy polskiej. Po wybuchu rewolucji w lutym 1917 roku w Rosji uznano prawo narodu polskiego do nie-

podległości. Do Polski odnosiła się także Deklaracja Praw Narodów Rosji z 15 listopada 1917 roku o możliwości utworzenia samodzielnego państwa polskiego. Państwa Ententy zaczęły dostrzegać potrzebę restytucji państwa polskiego. Komitet Narodowy Polski usilnie zabiegał o uznanie za jeden z celów toczącej się wojny odbudowę Polski. W tej sprawie najbardziej doniosłe znaczenie polityczne miało orędzie prezydenta USA, Wilsona, z 8 stycznia 1918 roku, którego słynny punkt 13ty brzmiał: "Należy stworzyć niezawisłe państwo polskie, które winno obejmować terytoria zamieszkałe przez ludność niezaprzeczalnie polską, któremu należy zapewnić swobodny i bezpieczny dostęp do morza, i którego niezawisłość polityczna i gospodarcza oraz integralność terytorialną należy zagwarantować paktem międzynarodowym."

Latem 1918 roku państwa centralne poniosły szereg klęsk, co skłoniło je do podjęcia rokowań z państwami koalicji. Podpisany przez delegację niemiecką układ o zawieszeniu broni w dniu 11 listopada 1918 roku uważa się za moment kończący I wojnę światową. Kształt terytorialny powojennej Europy był przede wszystkim wynikiem działań militarnych. Traktat pokojowy będący usankcjonowaniem tego stanu podpisano w Wersalu 28 czerwca 1919 roku.

Przy rozstrzyganiu sprawy polskiej ujawniły się duże różnice zdań. Stanowisko Wielkiej Brytanii uniemożliwiło realizację wszystkich roszczeń terytorialnych wysuniętych przez Polskę. Po-

mimo to powszechnie uznaje się warunki traktatu za sukces odrodzonego państwa. Traktat wersalski usankcjonował odrodzenie Polski i zapewnił gwarancję dla zachodniej granicy Polski. W imieniu Polski podpisy pod traktatem złożyli Ignacy Paderewski i Roman Dmowski. Traktat od początku był negowany przez Niemcy i Rosję Radziecką. Traktat przetrwał do wybuchu II wojny światowej.

Dzień 11 listopada 1918 roku był pierwszym dniem niepodległości Polski. Zniszczenia wojenne objęły ponad 90% obszaru państwa. Dotkliwie były skutki reintegracji ekonomicznej. W poszczególnych dzielnicach obowiązywała wielość odmiennych systemów prawnych. Jesienią 1918 roku rozpoczęto na ziemiach polskich tworzyć niezależne organy państwowe. Najwcześniej nastąpiło to w zaborze austriackim. Wkrótce zaczęły funkcjonować naczelne organy państwa. Niebawem Polska została uznana przez społeczność międzynarodową. Proces ustalania granic zakończył się dopiero w 1923 roku.

Terytorium odrodzonej Polski liczyło 378,6 tysięcy km kw., co stanowiło 52% obszaru I Rzeczypospolitej w granicach sprzed 1772 roku. Według danych spisu z 1921 roku Polska liczyła 27,2 mln, a w 1939 roku 35,1 mln osób. Na podstawie informacji z 1921 roku Polacy stanowili 69,2%, Ukraińcy 14,3%, Żydzi 7,8%, Białorusini 3,9%, Niemcy 3,9% ogółu ludności.

Wraz z odzyskaniem niepodległości rozpoczęły się prace do zwołania polskiego Sejmu, w którym upatrywano gwarancję suwerenności i niepodległości odrodzonej Polski. Nadspodziewanie szybko utworzono nowy aparat państwowy. W efekcie tej aktywności już w trzy miesiące po odzyskaniu niepodległości wybrano parlament. Funkcjonował rząd, zwiększał się stan osobowy armii.

Po upływie 127 lat od zawiązania się Sejmu Wielkiego rozpoczęły się w Warszawie obrady Sejmu Ustawodawczego. Według ordynacji wyborczej w skład Sejmu miało wchodzić 526 posłów. Jednak w wielu okręgach wyborczych niemożliwe było przeprowadzenie wyborów ze względu na nadzwyczajne okoliczności i w parlamencie zasiadło 426 posłów. W toku obrad ujawniła się zmienność i zróżnicowanie oblicza Sejmu Ustawodawczego. Żadna z partii politycznych nie uzyskała w ciągu kilku lat przewagi, co prowadziło do częstych zmian gabinetów. Zasadniczym zadaniem jednoizbowego parlamentu było ustalenie zasad ustroju państwa i uchwalenie pierwszej ustawy zasadniczej Polski niepodległej. Sejm Ustawodawczy był więc konstytuanta. Nie ustalono też terminu upływu jego kadencji.

W dniu 20 lutego 1919 roku uchwalono małą konstytucję. Według niej władzę w państwie sprawował Sejm, a naczelnik państwa wraz z rządem mieli być najwyższymi wykonawcami uchwał sejmowych. W ten sposób bardzo szerokie uprawnienia Piłsudskiego zostały zastąpione ustrojem przejściowym, w którym przewagę miał Sejm. Mała konstytucja była kilkakrotnie nowelizowana i obowiązywała do grudnia 1922 roku.

Powstanie Polski w 1918 roku było jednym z najważniejszych wydarzeń w jej narodowej historii. Znany historyk tak ocenił to wydarzenie. "Dzięki ukształtowaniu się suwerennego państwa polskiego przekreślone zostały rozbiory i przerwany okres niewoli, której dalsze przedłużanie się zagrażało realnie istnieniu narodu jako całości. Nastąpiło zjednoczenie większości terytorium i ludności w jednym organizmie państwowym, co sprzyjało w sposób decydujący integracji we wszystkich dziedzinach życia i stało się punktem zwrotnym w rozwoju ogólnopolskiej świadomości narodowej."

WYSTĄPIENIE INSPEKTORA OŚWIATY MARKA ZDROJEWSKIEGO

Muszę przyznać z nieukrywaną satysfakcją, że już po raz drugi na przestrzeni miesiąca mam przyjemność uczestniczenia w ważnej uroczystości na terenie Gminy Szczutowo. Z uwagi na jutrzejsze Święto Niepodległości chciałbym pokusić się o kilka refleksji. Mam takie przekonanie, że my, Polacy, przejawiamy skłonność do narzekania. Narzekamy na opieszałość urzędników, na nieprzejrzyste przepisy prawne, na brak finansów, na wiele innych rzeczy.

Są to sprawy, które nam na co dzień doskwierają i jednocześnie przysłaniają nam bardzo istotny fakt: żyjemy w państwie wolnym i niepodległym. Wiele pokoleń Polaków, niejednokrotnie płacąc daninę krwi, walczyło o tę wolność. Odzyskałaliśmy wolność po 123 latach walki, pracy i konspiracji. Fakt, że podkreślacie wagę tego wydarzenia sprzed 82 laty, uważam za chwalebne.

"PIŁSUDSKI ZNANY I NIEZNANY" -

wykład okolicznościowy Marka Okonkowskiego

Wśród ojców niepodległości Polski w 1918 roku Józef Piłsudski to postać wyjątkowa. Legendą otoczony za życia, skazany na niebyt po II wojnie światowej, uznawany i doceniany od dziesięciu lat. Urodził się w 1867 roku w Zułowie pod Wilnem w rodzinie o tradycjach powstańczych: ojciec w Powstaniu Styczniowym był komisarzem na Żmudzi. Niedoszły lekarz. Bez wykształcenia wojskowego, a jednak dowódca. Wielki mąż stanu, polityk zaczynający jednak jako rewolucjonista. Uczeń Słowackiego i romantyków. Wielki improwizator. Ostatni z takich polityków wielkich, którzy sami sobie pisali swoje artykuły i przemówienia.

Nie był myślicielem. Był człowiekiem czynu. Jego czynami można by obdzielić kilka biografii, a jednak jego działania połączone były ze słowem. Słowo było ich planem i śladem zgodnie z formułą Norwida: "Słowo jest czynu testamentem." Nie od rzeczy będzie przypomnieć największe polityczno-militarne dzieła Piłsudskiego.

Potrafił przestawić socjalizm w Polsce na orientację niepodległościową. Uruchomił w 1918 roku siły, które dokonały rewolucji, bo była to w istocie rewolucja. Zwycięskie dowodzenie w kilku naraz wojnach z kilkoma naraz trudnymi i wielkimi przeciwnikami. Wyeliminował siły niemieckie z Polski w 1918 roku. Uchronił Polskę przed rewolucją, która szła ze Wschodu. Utrzymał suwerenność Polski w wyniku zręcznej polityki wobec sąsiadów. Jest prawdą, że nie był tam lubiany, aczkolwiek z trwogą jego nazwisko było wymieniane w stolicach państw mniejszych, gdzie "Piłsudski" znaczyło "wróg śmiertelny." Przypomnieć należy także mniej chwalebny wyczyn z maja 1926 roku - zamach stanu. Wielu historyków uważa ten fakt za zło mniejsze, które uniemożliwiło zamach faszystowski w Polsce. W legendzie Piłsudskiego widzimy go w kurtce strzeleckiej, a później w mundurze marszałka.

Był jednak czas, kiedy przyszły naczelnik ubierał się z nonszalancką elegancją młodopolskiego literata. Nosił brodę, krawatę i

utrzymywał się z pisania i odczytów. Uznawał i cenił autorytety. Jego największym autorytetem był Napoleon Buonaparte. W "Pismach zbiorowych" Piłsudskiego Buonaparte jest przywoływany 53 razy, podczas gdy Mickiewicz 23 i Słowacki 16, a Marks zaledwie 8 i to nie zawsze pochlebnie. Bardzo cenił Słowackiego.

Szanowni Państwo.

Mówi się, że wyobraźnia dzieciństwa wykreśla horyzonty, których życie dorosłe nie przekroczy, ale ku którym zdąża, które wypełnia dziełami. Warto pamiętać o tych fascynacjach, które wykreślały horyzonty życia Piłsudskiego: o Słowacki, o Niemcewicz, o Napoleonie, ale także o Sienkiewicz, tym spóźnionym romantyku prozy uznanym za polskiego Waltera Scotta, co wydaje się raczej komplementem dla angielskiego pisarza. Na bohaterach "Trylogii" będzie kształcił się charakter młodego Piłsudskiego. Będzie uczył się od nich sztuki wojennej. Będzie naśladował ich gesty. Stanie się jednym z nich.

Z ducha Sienkiewicza ze "Śpiewu o Poniatowskim" był nocny przemarsz przez Ulenę Małą, marsz z myślą o nowej Elsterze. Ewakuacja przyczółka pod Opatowcem poprzedzona zwlekaniem w nadziei, że z nieba zostanie zesłana jakaś sotnia do pobicia na pożegnanie z królestwem. Potem zwycięska potyczka, przeprawa ostatnim pontonem obok łodzi wiozącej zmarłych - to miało w sobie coś z gestu Skrzetuskiego na Dnieprze, gdy otoczony wrogami płynął stojąc w łodzi, wyprostowany, dumny, z buzdyganem w rękę, marząc już tylko o śmierci nie bez sławy. Demonstrowanie odwagi, przysłowiowe niekłanianie się kulom, czytanie "Trylogii" w okopach na Wołyniu i o niemal gesty Jaremy na murach Zbaraża krzepiące odwagę obłożonych. Również wręczenie Piłsudskiemu buławy przez wojsko 14 listopada 1920 roku, kiedy zdominowany przez endecję Senat nie chciał dać mu stopnia marszałka, przypomina wcześniejsze o ćwierć tysiąca lat okrzyknięcie Jaremy przez rycerzy hetmanem 26 września 1648 roku. Obydwu uroczystościom

towarzyszył podobnie huk armat. Gest zrzeczenia się władzy naczelnika państwa też przypomina gest Jaremy, który po nocnej rozmowie z Bogiem i własnym sumieniem podporządkował się władzy regimenterzy uosabiających majestat Rzeczypospolitej.

Romantycy w swoich poezjach, Sienkiewicz w swoich powieściach ocalili rycerską Polskę, ocalili jej etos i obyczaj. To był jakby testament. Zapisy testamentu zrealizują piłsudczycy, walcząc o niepodległość. Rzeczpospolita, którą odbudują, będzie państwem z romantycznej poezji, stąd jej urok i pewien anachronizm.

Uroczystości Trauguttowskie na stokach Cytadeli, obchody Napoleońskie, sprowadzenie prochów Słowackiego czy uroczystości na błoniach w Krakowie w rocznicę odsieczy Wiednia to zarazem akty spłaty długu i następne zapisy w testamencie.

Na zakończenie pozwolę sobie odczytać testament Piłsudskiego. "Nie wiem, czy nie zechcą mnie pochować na Wawelu. Nie, niech tylko moje serce zamknięte schowają w Wilnie, gdzie leżą moi żołnierze, co w kwietniu 1919 roku mnie jako wodzowi Wilno jako prezent pod nogi rzucili. Na kamieniu czy nagrobku wyryć motto wybrane przeze mnie dla życia: "Gdy mogąc wybrać, wybrał zamiast domu gniazdo na skałach orła, niechaj umie spać, gdy żrenice czerwone od gromu i słychać jęk szatanów w sosen zadun". Tak żyłem."

A zaklinam wszystkim, co mnie kochali, sprowadzić zwłoki mojej matki z suchowilkomirskiego powiatu do Wilna i pochować matkę największego rycerza Polski nade mną. Niech dumne serce u stóp dumnej matki spoczywa. Matkę pochować z wojskowymi honorami: ciało na lawecie i niech wszystkie armaty zagrzmia salwą pożegnalną i powitalną, tak by szyby w Wilnie się trzęsły. Matka mnie do tej roli, jaka mnie wypadła, chowała. Na kamieniu czy nagrobku mamy wyryć wiersz z "Wacława" Słowackiego zaczynający się od słów: "Dumni nięszczęściem nie mogą..." Przed śmiercią mama mi kazała to po kilka razy czytać."

Testament został wykonany.

Z KRONIKI

I

W ramach obchodów jubileuszu roku 2000 zorganizowano:

1. 12 kwietnia CROSS Szczutowa - biegi przełajowe, w których uczestniczyło 2000 uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych.

2. 3 maja - akademię z okazji rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja.

3. 13 października - nadanie imienia Szkole Podstawowej w Szczutowie połączone z obchodami Dnia Edukacji Narodowej.

4. 10 listopada - uroczystą sesję Rady Gminy z okazji 82 rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę.

W wyborach prezydenckich 8 października 2000 r. na 3.153 uprawnionych do głosowania wzięło udział 1489 osób, czyli frekwencja wyniosła 45 %. Zwyciężył Aleksander Kwaśniewski z 769 głosami (51,6 %), drugi był Jarosław Kalinowski z 298 głosami (20 %), trzecie miejsce zajął Marian Krzaklewski - 154 głosy (10,3 %), czwarty był Andrzej Olechowski - 123 głosy (8%), a piąty Andrzej Lepper - 100 głosów (6,7 %). Pozostali kandydaci spotkali się ze śladowym poparciem, np. na Lecha Wałęsę głosowało 11 osób.

II

Zamknięto stację kolejową w Szczutowie. Ostatni pociąg osobowy relacji Sierpc-Brodnica przejechał dniami 2 kwietnia o godz. 21.15. Linia i stacja kolejowa w Szczutowie funkcjonowała od jesieni 1937 roku.

W dniu 15 października zakończono trwającą 6 miesięcy telefonizację Gminy. Telekomunikacja Polska S.A. zainstalowała 6 nowoczesnych central telefonicznych, podłączając około 850 abonentów. Wszyscy chętni posiadają telefon.

W dniu 15 grudnia zakończono roboty budowlane w Domu Pomocy Społecznej w Szczutowie. Uruchomienie Domu nastąpi w 2001 roku.

Przeprowadzono gruntowny remont Ośrodka Zdrowia w Szczutowie łącznie z wykonaniem więźby dachowej i pokryciem dachu.

NASZE REMIZY STRAŻACKIE

Remiza strażacka w Blinnie

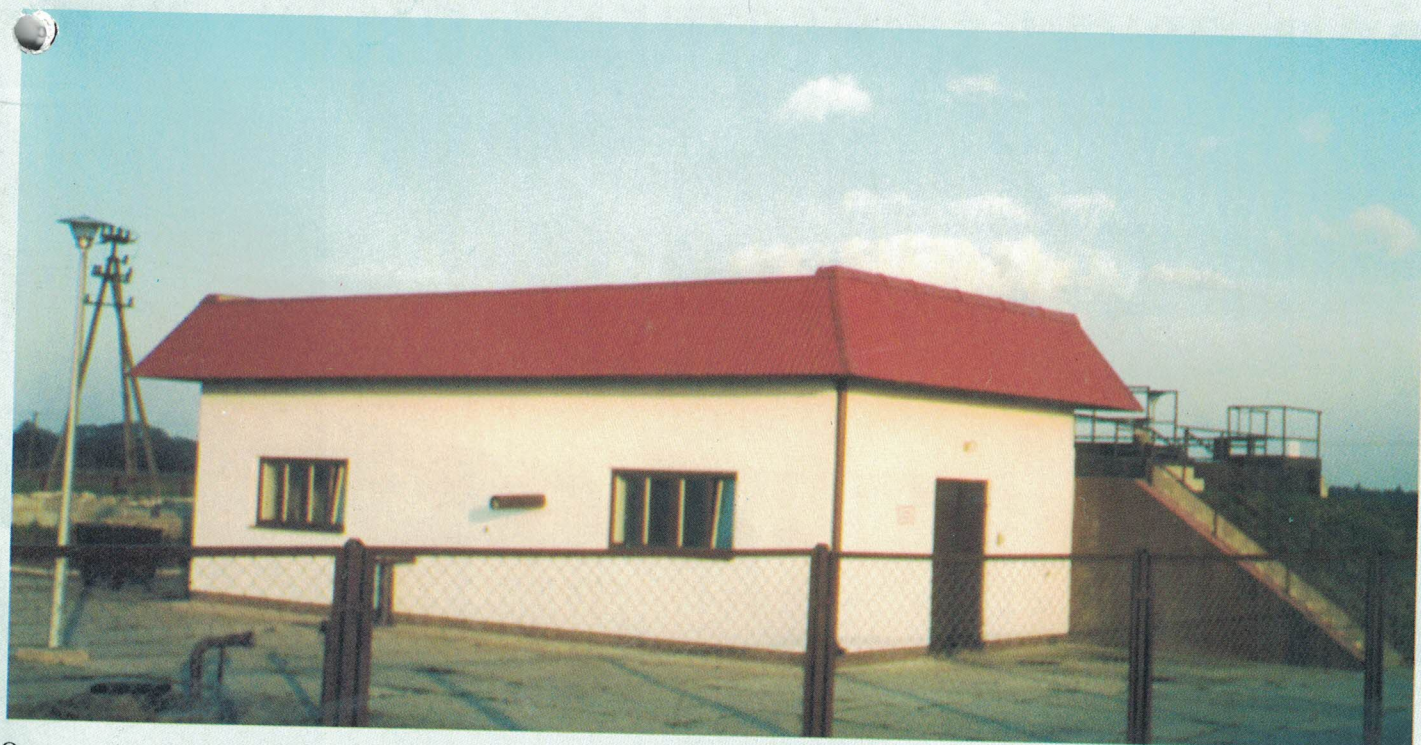
Remiza strażacka w Gójsku

Remiza strażacka w Szczutowie

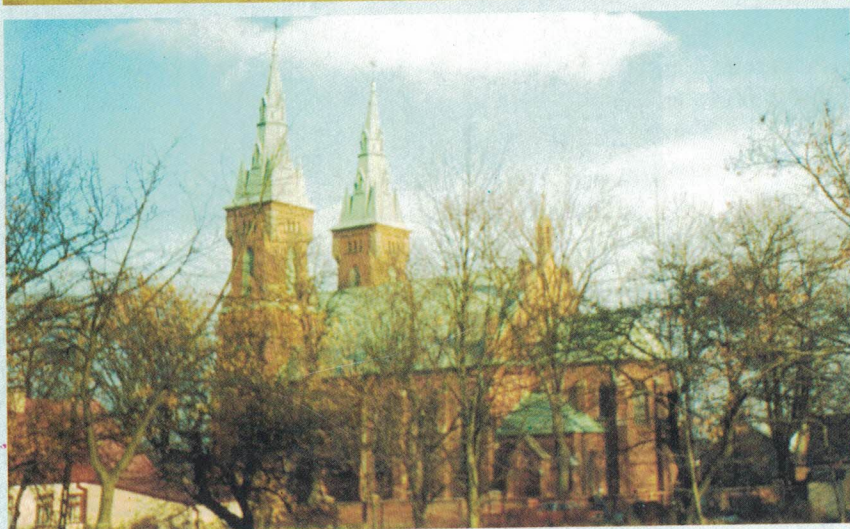

W TROSCE O ŚRODOWISKO

Oczyszczalnia ścieków w Szczutowie

ZIEMIA SZCZUTOWSKA WIERNA TRADYCJI

Nagrobek na mogile 40 powstańców z 1864 r. spoczywających na szczutowskim cmentarzu.

NASZE OSIĄGNIĘCIE

DOM OPIEKI SPOŁECZNEJ w SZCZUTOWIE

Widok od strony północno-wschodniej. Dom Pomocy Społecznej jest w końcowej fazie realizacji. Trwają prace przy ogrodzeniu.

Widok od strony południowo - zachodniej. Lokalizację Domu Pomocy Społecznej Szczutowo zawdzięcza ks. biskupowi Romanowi Marcinkowskiemu.

